BAZAR HEBDOMADAR

Mă gîndesc la Lausanne...

Sună ca un nume de floare : Lausanne. Sună ca un nume de femeie, o femeie care trebuie, obligatoriu, să aibă păr blond și lung și ochi albaștri : Lausanne. Sună ca un nume de parfum, cu iz subtil și (Doamne ferește !) ușor elegiac : Lausanne. Poate suna însă și ca un nume de localitate care să înscrie în istoria fotbalului nostru VICTORIA. Dacă nu mă înșel, de aproximativ trei decenii prezența fotbaliștilor noștri în întrecerile pentru mondiale este trecută neabătut la rubrica speranțe fictive. În nu puține împrejurări, ani în șir, ne-au surîs perspective dintre cele mai promițătoare. Perspective nu imediate, ci în timp. Ne amintim, toți, cîte strălucite formații de juniori am avut și cum acești juniori, în loc să devină ceea ce am dorit, au ajuns altceva. Nu voi crede orbește în ideea că, obligatoriu, toți acești juniori trebuiau să uimească întreg continentul la vîrsta senioratului. Dar măcar parte din ei ar fi trebuit să ajungă în această situație. Parte alaltăieri, parte ieri, parte azi ! Și nu ar fi fost puțin lucru. Am fi putut înșgheba chiar un fel de tradiție. Tradiția ar fi fost, acum, chiar consolidată. Și așa mai departe. Numai că, în toată această poveste există o serie de dacă. Cel mai important, însă, este acel dacă pe care îl implică antrenorii (sau antrenorul) naționalei. Dacă ei ar fi avut știința și posibilitatea să urmărească, ani de zile, modul în care au apărut și (mai ales) au dispărut prea numeroși tineri jucători de mare talent, dacă ar fi avut posibilitatea să-i crească și să-i ajute să se desăvîrșească după un corp de norme judicioase și, în timp, aceleași — azi am fi putut să discutăm „științific" și la obiect. Dar nu se poate. Veți observa — dacă nu ați făcut-o de mult, ceea ce mă îndoiesc — că există un soi de periodicitate a schimbărilor ce survin în alcătuirea naționalei noastre în ultimii 10 ani, periodicitate care ține seama mai puțin de criterii obiective și mai mult de gustul conducătorilor de la Federație și de antrenori. Schimbările în cadrul acestora, transformă — automat — în criterii obiective (!) opiniile cu care vin noii conducători și antrenori. Foarte bine, zic eu, dar în acest caz este absolut necesar să dai toate posibilitățile celor în cauză să-și materializeze proiectele. Și numai după 2—3 ani, chiar dacă pe parcurs i-ai mai criticat, să faci bilanțul general. Cred că în ceea ce privește pe actualii antrenori ai naționalei a sosit momentul bilanțului.

Sună a floare, a nume de femeie, a parfum sau a victorie acest cuvînt : Lausanne? Nu știu, nu pot preciza. Oricum, însă, va suna a un fel de bilanț.

Al. CAPRARIU

DIN COLȚUL RINGULUI

INTERPRETĂRI MAI PUȚINE

Nici n-am descins bine în orașul „finalelor" de juniori, că fiecare dintre numeroșii antrenori aflați în ospitaliera Reșiță, au ținut să mi se plîngă — așa, ca să se descarce.

— „Deciziile arbitrilor au fost deseori sub orice critică. Pur și simplu, ne-au dezorientat. Nu mai știm cum să-i învățăm pe băieții noștri, ca să fie pe placul arbitrilor și să obțină decizia". De altfel, chiar și arbitrii aveau păreri diferite asupra unor meciuri sau decizii.

Cert este însă că se greșise în neadmis de multe cazuri. Să ne aducem aminte că și la finalele seniorilor am avut dubii serioase în privința unor decizii. Însă tot atît de adevărat e că noi nu ne putem pronunța cu toată certitudinea și mai ales competența. La această stare de lucruri concură, din nefericire, și o anumită orientare venită din partea forurilor conducătoare ,care tind să dezvolte anumite părți, calități și caracteristici la boxeri și cu ajutorul arbitrajelor. Nu voi mai insista asupra influențelor arbitrajului în dezvoltarea acestui sport. Este un fapt arhidiscutat și recunoscut de către toți. Dar mă voi referi la unele aspecte elocvente. Iată, de pildă, ce ne spune antrenorul Dinu Eugen :

— „Nu mai știm ce e bine în box ! Așa e rău, invers e tot rău."

Priceputul antrenor al juniorilor dinamoviști, E. Füresz, caută să rezolve într-un fel original această dilemă. El așază bine pe picioare pe elevii săi și-i învață să caute mereu punctele sensibile adverse, cu lovituri totdeauna tari. De cele mai multe ori, victoria e indiscutabilă, dar cu ce preț ! În sfîrșit, mai subliniez și cunoscuta explicație a arbitrilor „așa am văzut eu !".

Toate acestea, ca și cele de la început, demonstrează starea de confuzie din rîndul antrenorilor și arbitrilor. Formîndu-și păreri personale despre box, se influențează reciproc, ajungîndu-se la o nedumerire generală, care caracterizează atît arbitrajele, cît și — implicit — pregătirea boxerilor. Și acest fapt a fost posibil datorită unor intervenții necalificate, chiar dăunătoare, ale vechilor birouri federale. S-au emis păreri complet personale în aprecierea boxului, creîndu-se adevărate curente. (Să ne aducem aminte numai de mult trîmbițatul „box în linie" împrumutat și de gazetari, dar interpretat de fiecare după cum îl tăia capul).

Să nu uităm niciodată că desfășurarea luptei se efectuează după un regulament internațional, care precizează totul în amănunt. N-avem nevoie și nici dreptul să mai intervenim cu interpretări și aprecieri personale. Or, acolo stă scris precis și ce se punctează și cum se punctează.

Eustațiu MARGARIT

De la F. R. Atletism

SANCȚIUNI ALE COLEGIULUI DE ARBITRI

Pentru abateri săvîrșite în cadrul ultimelor competiții organizate în București, o serie de arbitri de atletism au fost sancționați de colegiul central de arbitri din F.R.A., astfel :

— **Ion Steriade** se retrogradează pe timp de 3 luni de la categoria I la a II-a, pentru că la concursul de juniori mici, în calitate de geometru, a măsurat greșit distanțele dintre garduri.

— **Cezar Receanu** și **Victor Luca** se suspendă de la un concurs republican, pentru greșeli în numărătoarea turelor la meciul de baraj pentru calificarea în categoria B a campionatului pe echipe.

— **Silvia Emilescu** (secretară de sosire), **Constantin Simion, Aurel Lupan** și **Gheorghe Steriade** (starteri) primesc ultimul avertisment, pentru greșeli de arbitraj și nerespectarea unor indicații.

— **Nicolae Daradici** primește un avertisment pentru nerespectarea indicațiilor primite în timpul concursului.

ÎN PLUTON...

Aruncarea bicicletei pe linia de sosire

Momentul culminant al unei curse cicliste este — cine n-o știe ? — sprintul final. În cei peste 15 ani de activitate competițională am încercat — și am reușit deseori — să-l transform într-un moment de mare satisfacție sportivă. Adică să cîștig întrecerea sau să mă clasez pe primele locuri. Printre elementele care m-au ajutat la aceasta se află și procedeul tehnic cunoscut sub denumirea de **„aruncarea bicicletei pe linia de sosire"**. Ce înseamnă de fapt a arunca bicicleta ?

Să presupunem că un grup de alergători își dispută sprintul final al unei curse de fond. La cca 2 m de sosire, unul dintre ei se ridică în șa. În momentul în care pedala din dreapta a ajuns în poziție perpendiculară pe șosea, împinge cu putere în pedalier și — simultan — bicicleta înainte, el rămînînd în aceeași poziție. Aruncată, bicicleta sa le va depăși pe celelalte și sportivul va cîștiga cursa. Abia după aceea ciclistul se va așeza în șa.

Pentru a realiza acest procedeu, în aparență simplu, este nevoie de o pregătire îndelungată, de un summum, de calități. Ciclistul trebuie să posede experiență, îndemînare, un sprint necruțător pe distanță scurtă, să stăpînească bine bicicleta, să aibă curaj. Aruncarea bicicletei pe linia de sosire nu poate fi efectuată decît de un alergător valoros, bun pe plat la fel ca și pe urcuș, cu un dezvoltat simț al plasamentului, cu resurse fizice la sosire.

Pregătirea în această direcție constă în rulaje pentru dezvoltarea rezistenței, în exerciții pentru pregătire fizică generală și specifică, în efectuarea unui intens program de antrenamente care — la începutul sezonului — trebuie să însumeze minimum 2—3 000 km.

La sprintul final ciclistul va trebui să aibă o poziție corectă. Brațele vor trebui să se afle pe poziția joasă a ghidonului — care conferă mai multă stabilitate — puțin îndoite. Culoarul ales trebuie menținut corect.

Pregătirea ciclistului fondist care dorește să aplice acest procedeu tehnic trebuie să includă și ședințe pe velodrom. Acolo se învață mai bine complexul de elemente și se aplică mai ușor.

Am convingerea că mulți rutieri români ar putea să realizeze în marile confruntări internaționale, la sprint, performanțe mai bune dacă ar stăpîni acest procedeu tehnic, dacă ar avea curajul necesar pentru a-l folosi la momentul oportun. Antrenorii, mai ales cei de la juniori, au datoria să-l exerseze cu elevii lor, să-i învețe corect aplicarea lui.

Marin NICULESCU

DUPĂ NAȚIONALELE DE JUNIORI

Gala de la miezul nopții

Sîmbătă seara, tîrziu, în Sala sporturilor din Reșița au fost desemnați campionii de juniori la box pe anul 1969. Începută cu două luni în urmă, avînd o masivă participare în start, trecută prin purgatoriul celor 4 zone, competiția a adunat în final 113 aspiranți la cele 24 de titluri (12 la juniori mici, restul la juniori mari). Elevi ai școlilor profesionale sau generale, muncitori calificați în diferite meserii, venind de pe meleaguri diferite ale țării, acești pugiliști arătăgoși au răzbătut cu brio în acest maraton pugilistic.

Oameni harnici și competenți au căutat prin multiple mijloace să onoreze această finală căutînd să facă din ea evenimentul dominant al urbei de pe cele două maluri ale Bîrzavei. Efortul organizatorilor (F. R. Box și C.J.E.F.S. Caraș-Severin) a contribuit din plin la reușita acțiunii, mai ales în sfera administrativ-organizatorică. La buna impresie a contribuit însă cel mai mult nivelul calitativ superior la care s-au prezentat sportivii. Socotim, totuși, că formula actuală de desfășurare a acestor campionate nu este tocmai potrivită. Modul expeditiv de desfășurare a finalelor (doar trei zile puse la dispoziție pentru desemnarea unui număr de 24 de campioni) a umbrit eforturile depuse de organizatori pentru a se achita cu cinste de sarcini. Sportivii, antrenorii, arbitrii și spectatorii au fost supuși unor eforturi considerabile, concentrate în trei zile de concurs. Un exemplu : reuniunea semifinală, începută la ora 16, ar fi trebuit să se termine la ora 2 noaptea. Ea s-a încheiat la ora 0,15 minute, doar datorită faptului că 12 din cele 48 de partide programate s-au terminat înainte de limită. Care boxer poate suporta o încordare psihică de atîtea ore pînă a intra în ring ? Care antrenor găsește limpezimea cerebrală necesară unei asemenea competiții, într-un infern zgomotos de peste 8 ore ?

Alt aspect care a lăsat o impresie îngrijorătoare a fost arbitrajul. Dar să exemplificăm : după ce acordă un verdict eronat, în urma căruia boxerul Adrian Moraru (Metalul București) primește titlul de campion național, arbitrul reșițean Alexandru Izverniceanu își cere scuze față de sportivul dezavantajat (Gh. Ciochină) și antrenorul său (Gh. Bobinaru, P.A.L. Brăila). David Oprișan (București) „îl scoate" campion pe clujeanul Aurel Mocanu, descalificîndu-l pe Ilie Neamțu (Dinamo Brașov), după ce îl „numărase" de trei ori pînă la 8 pe cel dintîi !!

Sportivii s-au prezentat la înălțime. Dintre ei merită menționați Gh. Ciochină (P.A.L. Brăila, antrenor Gh. Bobinaru) care a primit cupa de cel mai tehnic boxer, Sandu Mihalcea (Dinamo București — antrenor Eugen Füresz) considerat pe drept cuvînt cel mai bun boxer junior din țară, precum și „greii" V. Lehăduș (C.S.O. Galați) și P. Zilinca (Steaua) care au furnizat un meci cum rar se întîlnește, chiar la seniori. O mențiune specială, pentru profesorul Ion Dumitru (Progresul București), care, alături de colegul său, Toma Dumitrescu, se mîndrește cu trei titluri de campioni naționali. De altfel, Ion Dumitru a primit cupa destinată „celui mai merituos antrenor".

Gheorghe ILIUȚA

Vasile Tudor (Dinamo) — campion al Capitalei, la fond

Cicliștii bucureșteni au de ce să fie mulțumiți. Ei au beneficiat în întrecerea de duminică dimineață de un timp fără nici o defecțiune... tehnică, putîndu-și măsura forțele și în prima competiție oficială a sezonului: *campionatul național de fond — etapa pe Capitală*. De la borna kilometrică 7, de pe varianta Buftea a șoselei București—Ploiești, traseu care tinde să devină tradițional, au luat startul în uvertura campionatului propriuzis *categoriile oraș și semicurse*. Deși timid ca participare numerică, spectacolul dat de cei 24 de „minji" pe scurta distanță de 10 km, n-a fost lipsit de nerv și antren. Reprezentanții Școlii sportive nr. 2 au realizat eventul, prin doi cîștigători detașați : *Marin Dincă* (21 : 25) și *Gh. Vasilescu* (21 : 00).

A urmat asaltul celor 45 de *juniori mici*. Bătălie plină de ambiție, fără concesii, tinerească. O dovedește sosirea strînsă în pluton a 16 „speranțe". După 40 de km, la sprintul final elevul prof. Dan Budișteanu, firavul dar talentatul *Vasile Miu* a știut să se descurce mai bine, adăugîndu-și încă un laur în palmaresul de abia inaugurat. Ordinea sosirii : *1. Vasile Miu (Sc. sp. 3) 1h07 : 57, 2. Gh. Voiculescu (Steaua), 3. A. Neagoe (Dinamo)*, 4. Gh. Ioniță, 5. N. Voican (ambii Șc. sp. 3) — același timp. Mai pretențioasă și oarecum mai dură, cursa *juniorilor mari*, de-a lungul a 60 km, a oferit în final același aspect de luptă îndîrjită pentru întîietate, 5 concurenți sosind la roată : *1. P. Cîrneanu (Steaua)* 1h40 : 35, 2. *I. Nicolae (Șc. sp. 1), 3. N. Gherghinescu (Olimpia)*, 4. Fl. Porcărașu (Steaua), 5. G. Avram (Dinamo) — același timp.

În fine, *seniorii*, (38 la număr) aproape în plenul valorilor actuale ale ciclismului nostru, au onorat programul zilei printr-o medie (peste 40 km la oră) corespunzătoare categoriei lor și condițiilor prielnice de concurs. Cursa nu a fost monotonă, de-a lungul celor 120 de km ai „buclei" nu s-a rulat în pluton. După tatonări care au durat, ce-i drept peste termenul obișnuit, la Km 71 cinci alergători în frunte cu dinamovistul *Tudor Vasile* au reușit o evadare. În scurt timp micul grup al fugarilor și-a creat un avans substanțial de 1 : 20 pe care, cu toate eforturile celor rămași în urmă — printre care se găseau valori ca Grigore, Moiceanu, Sălăjan etc. — l-au mărit constant. La toată această dispută nu a putut participa și Emil Rusu, care la km 27, căzînd într-o busculadă, a abandonat. Aproape de sosire și firavul pluton al evadaților se resfiră, în frunte menținîndu-se doar Vasile Tudor și Mircea Virgil care cu multă ambiție își dispută finișul. Cîștigă Tudor la 1 sec : *1. V. Tudor (Dinamo)* 2:58,45, *2. M. Virgil (Steaua)* 2 : 58,46, *3. N. Ciumeti (Dinamo)* 2 : 59,20, 4. P. Soare (Steaua) 2 : 59,20, 5. M. Ioniță (Dinamo) 2 : 59,20, 6. C. Ciocan (Dinamo) 2 : 59,24, 7. Al. Sofronie (Dinamo) 2 : 59,29.

N. MARDAN

O ETAPĂ CU UN NOU RECORD ȘI CÎTEVA SURPRIZE

În divizia A

FEMININ

Voința București — Laromet București 2464—2432 p d. Voința, avînd cinci jucătoare cu peste 400 de popice doborîte, a cîștigat meciul, dar nu fără emoții. După patru schimburi Laromet conducea cu două „bețe" diferență, dar victoria Corneliei Grecescu (V) asupra Elenei Vasile (L) — cu 418—406 — a făcut ca scorul să fie favorabil Voinței. Performera reuniunii a fost, firește, Elena Trandafir, care a obținut un nou record al țării, doborînd 479 de popice. Jucătoarea echipei Laromet, maestra sportului Elena Trandafir, a obținut în seriile de 25 de lovituri următoarele rezultate : 175+142 la „pline" și 81+81 la „izolate". Vechiul record era de 473 p d și aparținea jucătoarei Maria Stanca (C.S.M. Reșița). Alte rezultate : Cristă Szocs 428 p d, Valeria Dumitrescu 425 p d (V), respectiv, Maria Tutulanu 417 p d. **T.R.**

C.S.M. Reșița — Rapid București 2486—2492 p d. Rezultatele, deși au obținut un rezultat bun (media 414,3), au fost întrecute de bucureștence cu o diferență de 6 puncte. De la Rapid cu multă precizie au evoluat Elena Cerna (454), Alexandrina Navon (438) și Florica Lăpușan (429). De la gazde, cele mai bune rezultate le-au semnat Ildico Jijic (456) și Maria Stanca (422). **D. PLAVIȚU—coresp.**

Hidromecanica Brașov — U. T. Arad 2373—2136 p d. Rezultate mediocre. O singură jucătoare cu un punctaj bun — Mariana Antuș (H) — 434 p d. Cele trei surori Babuțiu — de la U.T.A. au fost notate cu următoarele rezultate : Melania 389, Voichița 366 și Rodica 356 p d. **C. GRUIA—coresp. principal.**

Voința Tg. Mureș — Voința Cluj 2361—2321 p d. Primele două jucătoare : Margareta Szemanyi (Tg. M.) 425 și Margareta Kelemen (Cj) 418 p d. **I. PAUȘ—coresp. principal.**

Gaz metan Mediaș — Petrolul Ploiești 2202—2214 p d. Campioanele și-au adjudecat victoria la limită. De la gazde doar Bartha a dat satisfacție — 402 p d. **Z. RIȘNOVEANU—coresp.**

MASCULIN

Flacăra Cîmpina — Olimpia Reșița 5368—5312 p d. După ce luni de zile au asaltat poziția liderului, cele două formații s-au mulțumit să lupte pentru locul doi, care acum este deținut de cîmpineni. Victoria localnicilor se datorește ultimelor două schimburi — A. Șucatu — 929 și P. Furje — 957 p d, care au stopat pe reșițeni (pînă la schimbul patru oaspeții conduceau cu 3506—3482 pd). De la Olimpia s-au remarcat I. Bălaș (931) și I. Micoroiu (917). **Tr. I.**

Rapid București — Petrolul Ploiești 5008—5275 p d. Petrolul, avînd în C. Vinătoru un excelent realizator — 946 p d, a cîștigat fără emoții. De la Rapid doar V. Mântoiu s-a apropiat de 900 p d, obținînd 892 de puncte. **D. ION—coresp.**

Constructorul București — Gaz metan Mediaș 4856—4829 p d. Partidă modestă, fără rezultate sclipitoare. Manole (C) 859, Biciușcă (Gm) 830 p d. **GH. SANDU-coresp.**

C.F.R. Timișoara — Voința Tg. Mureș 4987—4847 p d. Întîlnirea desfășurată pe arena reamenajată a clubului C.F.R. s-a încheiat cu victoria sigură a gazdelor, de la care s-a remarcat Lupa cu 872 p d. De la oaspeți cei mai bun a fost Martina — 845 p d. **P. ARCAN—coresp. principal.**

Gloria București — Voința Cluj 4609—4647 p d. Prima partidă de campionat desfășurată pe cele 4 piste noi ale arenei Gloria s-a încheiat cu surprinzătoarea victorie a clujenilor. Rezultatele obținute au fost foarte slabe : A. Cătineanu 799, V. Toma 788 (G), Szep 802, Bicze 797 p d O. GUȚU—coresp.

Selecționata Tolbuhin (Bulgaria) învingătoare pe ringul din Oltenița

Selecționata orașului Tolbuhin, în frunte cu campionul de juniori ai Bulgariei la categoria mijlocie ușoară, Kosto Todorof, a învins tînăra echipă a S.N. Oltenița (antrenată de Boris Moscaleiuc) cu scorul de 5—4. Întîlnirea, disputată în sala clubului din Oltenița, a prilejuit partide extrem de dîrze.

Schimburi spectaculoase a oferit meciul dintre Gh. Decu și R. Atanasov. După o primă repriză excelentă, în care a punctat spectaculos cu directe de stînga, Decu a pierdut prin abandon în ultimul rund datorită slabei pregătiri fizice. În schimb, C. Stoian a acționat într-un ritm crescînd de la o repriză la alta, în ultima adversarul său I. Dimitrov fiind k.d. iar în final abandonat de antrenorul său. Cu o clasică directă de dreapta la bărbie, boxerul bulgar C. Todorof l-a pus k.o. în primul minut pe M. Crețu. Numărat de două ori „greul" Al. Gheorghiu n-a putut spera nimic în duelul său cu O. Rubcef, boxerul din Tolbuhin fiind și mult mai greu (cu 9 kg !), astfel că oaspetele a cîștigat fără emoții. Celelalte rezultate : E. Petrescu b.p. C. Ivanov ; V. Petrov b.p. Gh. Fileață ; S. Lazăr b. ab.1 V. Kolef ; Gh. Dulea b.p. S. Dimitrov ; T. Vasilef b.p. V. Zamfir. Bune, arbitrajele și deciziile dictate de C. Dimitrof, C. Stoicef (Tolbuhin), C. Gherasim, I. Brand, I. Niculescu și I. Bolea.

O nouă întrecere internațională de gimnastică artistică

Sportive din România și Bulgaria au oferit din nou publicului bucureștean un agreabil spectacol de gimnastică artistică. Evenimentul a fost prilejuit de întîlnirea amicală dintre echipele I.E.F.S. București și Levski-Spartak Sofia. Normal, victoria pe echipe a revenit oaspetelor (145,40—142,70), binecunoscute pe plan mondial pentru valoarea lor ridicată. Violeta Ianeva, vedeta principală a întrecerii, s-a prezentat specialiștilor ca o demnă reprezentantă a școlii bulgare, impresionîndu-ne îndeosebi la exercițiul cu cercul : execuție precisă, măiestrie înaltă, multe elemente dificile. De remarcat însă că echipa română, avînd în Mihaela Nicolaescu și Livia Grama pe cele mai bune componente ale sale, a evoluat mulțumitor la exercițiile libere. Gimnastele române s-au dovedit mai slab pregătite la exercițiile cu obiecte portative, exercițiile lor nu au fost întotdeauna prea dinamice, iar săriturile artistice destul de joase.

Întîlnirea a constituit un util schimb de experiență îndeosebi pentru echipa bucureșteană. Primele clasate la individual compus : Violeta Ianeva (Bulgaria) 29,55, Bogdana Todorova (Bulgaria) 29,25, Vera Marinova (Bulgaria) 29,05, Livia Grama (România) și Sonia Peeva (Bulgaria) 28,95, Mihaela Nicolaescu 28,85

prof. Maria RAICU

Talion se impune

Prezența în programul de duminică a primului premiu clasic al anului — cel al Hipodromului Republican de Stat — a însemnat un puternic tonic adus reuniunii respective. Faptul a fost ilustrat de altfel în modul cel mai elocvent de numărul deosebit de mare de spectatori care au ținut să populeze incinta hipodromului.

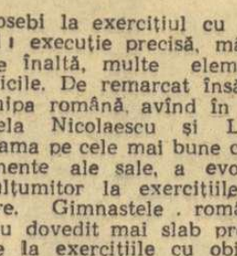

Alergarea desfășurată într-o alură ultra rapidă a fost adjudecată de Talion, la al doilea succes în acest an. Victoria lui denotă pe de o parte că aspirația sa spre șefia generației capătă o mai mare greutate ; iar pe de altă parte că, succesul generației de trei ani are o certă superioritate față de cea mai vîrstnică. N-am avea reticențe față de această biruință a lui Talion, dacă Talaz ne-ar fi convins că, înclinînd steagul, și-a spus ultimul cuvînt ! Ichim, deși a beneficiat de un start ideal, avem totuși impresia că nu și-a mînat calul la nivelul ultimelor resurse. În atari condițiuni problema supremației o socotim încă deschisă. Menționăm că în acest premiu clasic au fugit excepțional de bine Nimbus, deși a terminat schiop parcursul, Vama, Iarba și Hîrtop.

În progres de formă au mai concurat în celelalte probe Rodica, Fidibus, Baletista, Supapa și Făgaș. Alergările, fără să înscrie un plus spectacular, au fost totuși interesante de urmărit.

Rezultate tehnice : 1. Rodica (I. Georgescu), Kandia, Răsărit 36.8, 2. Fidibus (S. Mihăilescu), Reveria, Dioda, 36.5, 3. Baletista (V. Gheorghe), Rodica, Hîrșovița, 31, 4. Supapa (D. Toduță), Menajer, Harpa 31.1, 5. Talion (G. Tănase), Nimbus, Vama, 25,9, 6. Făgaș (N. Simion), Cartuș, Platon, 29.9, 7. Făclia (G. Avram), Hindus, Jalba, 31.5.

Niddy DUMITRESCU

UN SPECTACOL REUȘIT

Aproape 20 000 de spectatori au împînzit tăpșanul de lîngă lacul de acumulare Belci, din apropierea Orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej, spre a asista la etapa a 4-a a concursului republican de motocros. Printre miile de spectatori erau și numeroși iubitori ai sporturilor din Tg. Ocna, Comănești, Adjud, Bacău, precum și din diferite comune din împrejurimi.

La seniori, de-a lungul celor trei manșe am asistat la o dispută acerbă între Aurel Ionescu (Steaua), Florian Ștefan (Locom. Pl.) și Otto Ștefani (St. r. Bv). La reușita spectacolului au adus o importantă contribuție și tinerii elevi ai maestrului Ion Spiciu, sportivii C. Goran și M. Banu (Poiana Cîmpina).

Bine sfătuit și condus de pe margine, de mai vîrstnicul său coleg de club, prof. Mihai Dănescu — cunoscut multiplu campion și internațional — Aurel Ionescu și-a adjudecat victoria în prima și a treia manșă. În a doua, din pricina unei acțiuni pripite, s-a răsturnat, ocupînd locul patru. Cîștigătorul etapei este un tînăr tenace, bine pregătit fizic și cu avansate cunoștințe tehnico-tactice. Ocupantul locului al doilea (3+2+2, în manșe) brașoveanul Otto Ștefani — care a concurat recent în Iugoslavia — a alergat într-un stil calculat (poate prea calculat) relevînd pe motociclistul experimentat care știe să se folosească de greșelile adversarilor. Florian Ștefan (2+1+4 ; diferența de timp a decis ierarhia) s-a dovedit în real progres, fiind un alergător dîrz, curajos care, din păcate, a cedat surprinzător în ultima manșă.

C. Goran, cu certe calități, e un sportiv impetuos, chiar prea impetuos, de unde și o căzătură în manșa a treia în care conducea detașat și avea șanse s-o cîștige. M. Banu, în continuă ascensiune, se arată bine pregătit și ia lucrurile în serios. În al doilea an de competiții, el e un tînăr de mari promisiuni. C. Coman (Poiana Cîmpina), Fr. Szinte (St. r. Bv.) și Paul Filipescu (Steaua) au completat plutonul fruntaș.

Juniorii s-au războit cu multă însuflețire, unii dintre ei vădind certe calități. (Este cazul să se acorde mai multă grijă și un sprijin efectiv asigurării schimbului de mîine.) A cîștigat Marin Ion (Steaua) urmat de Teodor Bălănoiu (Steaua), C. Totoescu (Steaua), I. Paraschivescu (Metalul Buc.), L. Ichim (Locom. Pl.) și Ionel Nicolae (Locom. Pl.).

Emil IENCEC

Pentru a doua oară, într-un scurt interval de timp, sîntem nevoiți să cerem scuze acelor cititori care au primit ziarul „Sportul" de ieri greșit tipărit (pagina a IV-a a apărut și în locul paginii a II-a). Acest accident regretabil și pe care redacția nu a avut posibilitatea să-l prevină se repetă la mai puțin de o lună de zile, fiind datorat unei neglijențe nepermise în procesul de tipărire, a unei gazete, vina revenind întreprinderii Poligrafice „Informația" unde este imprimat „Sportul".

Întrucît la prima sesizare conducerea tipografiei amintite nu a răspuns prin măsuri hotărîte care să facă imposibilă repetarea unei atari greșeli, solicităm de această dată forurilor superioare conducerii Centralei Industriei Poligrafice din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, să facă acest lucru, deoarece ziarului „Sportul" și cititorilor săi li se aduc serioase prejudicii.

Rezultate din divizia B

MASCULIN : Petrolul Ploiești—Constructorul Iași 77—58 (34—25), Comerțul Tg. Mureș—„U" Craiova 75—60 (33—28), Universitatea Iași—Steagul roșu Brașov 57—54 (32—30), Voința București—A.S.A. Bacău 68—54 (32—26), Olimpia Satu Mare—Crișul Oradea 51—54 (21—31), Școala sportivă Constanța—„U" București 60—67 (31—36) (antrenorul constănțean Al. Petrică și „elevul" său Rîndunel Martinescu au avut o comportare nesportivă), Progresul București—I.E.F.S. II 2—0 — arbitrii nu au permis disputarea meciului, deoarece jucătorii de la I.E.F.S. nu aveau viza medicală la zi, ci „adăugiri" grosolane făcute celor vechi — Constructorul Arad—Medicina Timișoara 64—61 (35—21) ; FEMININ : Spartac Salonta—Școala sportivă Sibiu 59—52 (33—23), Universitatea București—Arhitectura București 32—39 (9—22), Voința București—I.E.F.S. II 47—49 (16—26), Pedagogic Constanța—Olimpia București 64—54 (36—26), Școala sportivă Satu Mare—Foresta Arad 96—48 (42—18), Politehnica Brașov—„U" Timișoara 56—48 (22—27), Voința Tg. Mureș—Școala sportivă Brașov 69—48 (26—32), Școala sportivă Ploiești—Școlarul București 64—79 (31—47), Școala sportivă Craiova—Mureșul Tg. Mureș 56—46 (27—19).

„...SED LEX ?"

Peste cîteva zile, cei mai buni dintre șahiștii noștri iau drumul Clujului pentru a da asalt — încadrați în echipele lor de baștină — titlurilor republicane colective. Vor fi apoape toți prezenți la rendez-vous. Dar nu chiar toți, subliniem. Pentru cei fără acces la culisele șahului, unele absențe din finala campionatului pe echipe au darul să surprindă, chiar. Lipsesc — de pildă — șahiștii Petrolului Ploiești, campioni într-un trecut nu prea îndepărtat și clasați pe locul al treilea la ultima ediție. Apoi, cei din Timișoara, alt centru cu vechi state de serviciu în sportul pe patrate albe și negre.

Motivul ? Simplu, dacă-l încadrăm strict în paragrafele regulamentului. Comisiile de șah din județele unde ființează echipele citate n-au organizat, în mod corespunzător, prima fază a întrecerii, în care — obligatoriu — trebuie incluse 10 echipe participante. N-au fost. Consecință : Petrolul Ploiești și Medicina Timișoara n-au avut acces la semifinale și cu atît mai puțin la finala de la Cluj.

Acum, după acest preambul informativ, să ieșim puțin din litera legii. Acceptăm și subscriem la strădaniile Federației române de șah în ce privește popularizarea acestei discipline pe întreg teritoriul țării, chiar cînd ele includ și metode coercitive. Limitele acestora trebuie însă să urmeze rațiuni de eficiență și echitate. Nu vedem clar de ce o secție de șah fruntașă ca cea a Ploieștiului să n-aibă dreptul de a-și apăra culorile și prestigiul pentru motivul că în oraș, sau la Cîmpina și Bălcoi, nu mai există alte 9 formații active. Care-i logica ?

Mai ales că regula „celor 10 echipe" era valabilă pentru activitatea consiliilor regionale, iar ulterior a fost preluată tales-quales și pentru noua împărțire pe județe. Părerea noastră este că s-a mers puțin prea repede și prea optimist în aceste exigențe de mobilizare a activității șahiste de masă. Și, de fapt, e vorba de o competiție rezervată sportului de performanță.

„Dura lex, sed lex"... Principiu de atîtea ori valabil, dar numai cînd „legea" e făcută cum trebuie.

Rd. V.